

[Hauch.]

set væk fra 125 mill. kr., som vedrører overtagelsen af det kommunale hospital i Ålborg. Jeg skal ikke anfægte ministerens forklaring herpå, men blot henlede opmærksomheden på det ejendommelige i, at det samlede beløb for låneværdierne, som er anført i bemærkningerne til lovforslaget, er det samme, som står i Statistiske Efterretninger, uanset at de 125 mill. kr. er trukket fra, så de 125 mill. kr. må være lagt til et andet sted. Ellers kan regnestykket ikke være rigtigt.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg forstår, at jeg skulle have fuldført min besvarelse, der fremgår af notatet, yderligere, for det er rigtigt, at når der står 502 mill. kr., var det på baggrund af en skønsmæssig ansættelse på 125 mill. kr. Det reelle tal var 145 mill. kr.; derfor burde tallet have været 482 mill. kr.

Vedrørende børnetandplejen mener jeg stadig væk, at det forholder sig, som jeg gav udtryk for før, og jeg mener stadig væk ikke, det er noget, der har betydning for amtskommunerne. Jeg tror, at udgiften højst kan andrage 100.000 kr., amtets budget er vist på over 200 mill. kr.

Formanden: Jeg anmoder dem, der ønsker ordet, om at tilkendegive det over for formanden; dette gælder ikke mindst ordførerne, som jeg gerne vil give ordet i den sædvanlige rækkefølge.

Per Hækkerup: Jeg vil gerne først sige om den af fru Hanne Reintoft foreslåede dagsorden, at den kan socialdemokratiet ikke tiltræde, den vil vi stemme imod af flere grunde, deriblandt den, at man jo dårligt kan anmode en regering, som faktisk er et forretningsministerium, om at optage sådanne forhandlinger.

Jeg vil dernæst vende mig til nogle af de betragtninger, statsministeren gjorde gældende.

Statsministeren omtalte først arbejdsløshedsproblemet, beskæftigelsen, og sagde, at vi er enige i, at et afgørende hensyn må tages til beskæftigelsen. Derefter sagde statsministeren, at socialdemokratiet til stadighed har talt om arbejdsløshed og risiko for arbejdsløshed, og i den forbindelse kom

statsministeren ind på forrige uges — bliver det nu — arbejdsløshedstal.

Se, jeg nævnedes overhovedet ikke forrige uges arbejdsløshedstal; hvis statsministeren vil se efter, hvad jeg sagde, vil han finde, at det beskæftigede jeg mig overhovedet ikke med, så der var ikke grund til at polemisere på det punkt. Jeg mener nemlig ikke, man skal drage slutninger ud fra en enkelt uge eller fra en enkelt måned. Men det, der er det afgørende, er, at der har været en tendens til voksende arbejdsløshed igennem en længere periode, og at der ikke er udsigt til, at denne tendens afbrydes og arbejdsløsheden begynder at gå nedad; vi må altså regne med en arbejdsløshed af en ikke acceptabel højde. Det håber jeg statsministeren vil være enig med os i, for det må og kan ikke accepteres, det, man regner med: at arbejdsløsheden i år vil komme til at ligge på gennemsnitlig ca. 4 pct., uden at der er udsigt til, at der for 1972 vil kunne ske nogen forbedring af denne gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent.

Statsministeren gjorde derefter nogle lidt kritiserende bemærkninger over for os om, at vi lagde vægt på at kritisere regeringens økonomiske politik, og ville ligesom antyde, at det var i altovervejende grad det, vi gjorde. Nu ved jeg ikke, om statsministeren har fået vores firepunktsprogram; hvis ikke, vil jeg da meget gerne medvirke til, at statsministeren får et eksemplar. I det program vil statsministeren opdage, at det, der siges af kritik imod regeringen, indholdsmæssigt måske svarer til sådan noget som 7-8 pct. af det, vi alt i alt siger. Og når man tænker på regeringens forsynelser, må det siges at være et meget beskedent bidrag til kritikken af regeringen.

Men det er da også ud fra den betragtning, at det er slet ikke nødvendigt, for tingene taler for sig selv. Jeg tror ikke, vi skal gå ud og benytte vores tid til at kritisere regeringen; jeg tror, vi skal gå ud og benytte vores tid til at diskutere det, der er de virkelig afgørende problemer, og det er først og fremmest, hvilken økonomisk politik der skal føres fremover.

Statsministeren var meget glad for en taler på det socialdemokratiske årsmøde. Jeg kan da trøste ham med, at jeg var glad for mange talere på det årsmøde, og jeg synes også, den taler havde et meget vægtigt ar-